

ВЪТЪО РАКОВСКИ СТО

chitanka.info

*Имаше едно малко момиче,
което измерваше всичко със сто.
Сто е моята мъка по тебе.
Сто е моята ласка към тебе.
Ти си моето сто! —
казваше винаги то.*

*Сто беше голямата цифра
на нашата много голяма любов.
Сто просто не беше цифра —
беше просто любов.*

*Ние се срещаме с нея на края,
съвсем на края на града,
откъдето започваше рая,
в който исках да я отведа.*

*„Но нали там не е разрешено
да отиваме без паспорт?...“
„Ти си моето пътуване забранено,
моят северен тих фиорд,
ти си моята друга планета,
моят други свят си ти,
ти си моето време, което
като влак неусетно лети.“
Лампиони от ковано желязо,
осияните есенно дървеса
ни поднасяха своя рязък
декор върху меките небеса.
Ние вървахме сред тях осветени
(Ти си моята светлина!)
от мълчанието на леса упоени
(Ти си упоение и тишина!),
и ни оплитаха мрежи сребристи
(Ти си моят сребърен дъжд!)*

*от откъснати капки и листи
(Ти си моята капка дъжд!)
и отлитаха птици над мене
(Ти си есенна птица за мен!)
със болезнено меко свистене
в оня ден. (Ти за мене си ден!)*

*Имаше едно такова момиче,
което измерваше всичко със сто.
Може би вече други обича
някъде другаде то.
Сто е моята мъка по него.
Сто е моята обич към него.
Сто е моята ласка към него.
То е моето сто! —
както често ми казваше
някога то.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.